

Fraenkel: Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) paakaldte min Støtte til Lovforslaget, forsaavidt denne Støtte krævedes. Med Hensyn til paa en eller anden Maade at begrænse Indførselen, som det ærede Medlem paa en overordentlig fast Maade godtgjorde Nødvendigheden af, skal han ganske sikkert ikke savne den. Anderledes maa jeg stille mig med Hensyn til hans Ønske om min Støtte til Lovforslaget, som nu netop paakræves. Det ærede Medlem udtalte i sit Foredrag, at man burde for længe siden have haft en Plan, saaledes at man forberedt kunde være skredet ind i den Situation, som nu først begynder at gaa op for Folk. Ja, det mener jeg ogsaa; og jeg mener, at det Forslag, som kom frem her for nogen Tid siden fra den ærede Formand for vor Partigruppe (Johan Knudsen), om Nedsættelsen af en stor Kommission, der kunde tage vort samlede Erhvervslivs Stilling i den kommende Tid under Overvejelse, burde være gennemført øjeblikkelig, efter at Vaabenstilstanden var vedtaget; thi saa vilde man nu have haft en Plan udkastet, som havde taget Sigte paa den samlede Situation. Som det nu gaar, faar man det ene Lovforslag efter det andet forelagt, der alle tager deres Udgangspunkt i en eller anden Foreteelse, som spiller i Overfladen, om jeg saa maa sige, saaledes at man allerede af den Grund maa komme til det Resultat, at der ikke findes en Grundaarsag, der er Skyld i alle disse Foretelser, som paatvinger sig Staten og Samfundet paa en saadan Maade, at man bliver nødt til en efter en at tage dem op til Overvejelse. Et Fænomen som Nedgangen i et Lands Valuta har jo sin ganske bestemte Aarsag, som kan være kombineret med Aarsager af mindre Betydning, der ikke vilde have haft noget at sige, saafremt ikke Grundaarsagen var til Stede. Og Grundaarsagen erkender man let, hvis man ser paa et tilsvarende Forhold fra det private Liv. Lad os sætte, at en Mand har en Bedrift, som gør, at han kan komme til en Bank og faa Kredit paa et halvt Hundrede Tusinde Kroner, og lad os tillige sætte, at Bankbestyrelsen altid finder denne Mand kørende rundt i en flot Luksusautomobil, altid finder ham paa de fine Restauranter i Dameselskab og aldrig ser ham i sin Forretning, ja, saa vil Bankdirektøren en skønne Dag sige: Hør, hvordan staar det til med den Kredit, som denne Mand har faaet, jeg ser ham oprigtig talt aldrig bestille noget, men alligevel ser jeg ham bruge

en forfærdelig Masse Penge! Vil De ikke underrette ham om, at vi venter, han til Terminen indbetaler den ene Halvdel af sin Gæld til os og til næste Termin den anden Halvdel? Se, saaledes gaar det til i det private Liv, og akkurat paa samme Maade er det mellem Staterne. Naar man ser, at en Stats Forbrug i saa væsentlig Grad overskrider dens Udførsel, som Tilfældet er for vort Vedkommende, saa siger man: Det Land tror vi ikke rigtig paa. Til syvende og sidst er det jo nemlig Tilliden til Landets Produktion, som bestemmer dets Valutas Værdi overfor de andre Lande. Jeg har haft Lejlighed til at iagttage dette Forhold i Praksis ikke alene gennem Eksportforretning med Lande, der havde en lignende Valuta, som vi nu har, men ogsaa ved at leve i et saadant Land. Og jeg har gjort en ganske bestemt Studie derover, som er nedlagt i en Konsulatsberetning, der er udgivet paa Dagbladet „Børsen“s Forlag og hedder „Mønt- og Pengeforhold i Argentina“. Jeg vil anbefale den til ærede Medlemmers Opmærksomhed, hvis de har Interesse for denne Sag.

Grundaarsagen er altsaa den uhyre Indførsel i Forhold til Udførselen, og derfor nytter det jo ikke det allerfjerneste, at den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) forklarer, at det er nu ikke saa forskrækkeligt, og at det har vi haft før; det nytter ikke en Gang, at han anfører nogle forkerte Tal, det nytter ikke, at han siger, vi har haft det samme Deficit paa vor Handelsbalance før Krigen, som vi har nu; for det har vi ikke haft. Vi har haft et langt ringere, men det „ringere“, vi havde før Krigen, var ogsaa fuldstændig tilstrækkeligt til at sætte os i en Gæld til Udlandet paa omtrent en Milliard Kroner. Saa kom jo Krigen. Og bragte den ingen anden Lykke, saa bragte den dog for os det, at vi kom af med Gælden til Udlandet eller kunde være kommet af med den, hvis vi ikke øjeblikkelig, som de gode Husholdere vi er, havde givet os til at samle paa en ny Gæld, som nu altsaa skal yderligere formeres.

Naar jeg ser paa, hvorledes de ærede Ordførere tager paa denne Sag, maa jeg sige, at navnlig Venstres Ordfører (Jørgen Jensen) tager alt for valent paa den. Han tager paa den paa en Maade, der ikke staar i det fjerneste Forhold til den uhyre Betydning, som Spørgsmaalet har, som ikke staar i noget som helst Forhold til det Mørke, der hviler over den.